

LỤC BÁT LÊ THỊ MINH TRANG

người dung

*Quạ kêu nam đảo nữ phòng
Người dung khác họ đem lòng nhớ thương
(ca dao)*

gợi người dung

Ghét ghê vậy đó người dung
Can chi cứ đếm bước chân sau mình
Mỗi ngày cứ thế lặng thinh
Nói không chịu nói, theo nhìn người ta
Chung đường, qua mặt cứ qua
Ai thèm để ý sao mà phân vân?

Gió bay. Vạt áo trắng ngàn
Ta ung dung bước, người dung ùng buồn!

ngập ngừng

Em về qua ngõ chiều nay
Bỗng nhiên thấy ánh mắt ai dõi nhìn
Bồi hồi - chân bước lặng thinh
Mà nghe gót nặng sau mình gần hơn
Dặn lòng - khẽ dặn từng cơn
Cớ sao có chút tơ vương... ngập ngừng?

Em về chợt nhớ người dung
Nhớ đôi mắt - nhớ bước chân theo mình.

phân trần

Biết rằng đường của chung người
Đâu riêng em, phải ngỏ lời hỏi xin?
Chắc là đảng ấy tỏ tình?
Chắc là bày vẽ chuyện mình, chuyện ta?
Chắc là đảng ấy lo xa
Nên theo canh giữ ngày qua lại ngày?

Can chi lặn lội thể này
Lòng em không thể tỏ bày riêng đâu
Ví bằng chưa chắc mai sau
Bây giờ chưa muộn, đừng sâu... người dung.

ngiêng nón

Nắng soi nên nón nghiêng vành
Phải đâu em lại cố tình che ngang
Đường chiều rộng bước thênh thang
Bóng cây đổ trút xuống hàng hiên quen.

Em đi. Ừ, bước tự nhiên
Chỉ tại vành nón che nghiêng góc nhìn
Người dung ngồi đó một mình
Đừng buồn. Đừng để tơ tình vương mang.

Em đi. Ừ, bước thênh thang
Nón nghiêng - Vạt áo sẽ sàng chao bay
Tơ trời lãng đãng quanh đây
Mắt người dung có chau mày nhìn theo?

lời xin lỗi muộn

Tại con gió tạt chiều nay
Kéo tung vạt chiếc áo dài của em
Vướng chân anh - bước chậm thêm
Cho bao bè bạn quay nhìn - đùa trêu!

Biết anh lúng túng đường chiều
Em về cảm nhận chút điều hiu hơ

Chuyện vô tình chớ dối hờn
Cho em xin lỗi, muôn màng vẫn hay!

Từ nay giữ vạt áo dài
Để không vô ý, tung bay... phiền lòng.

xao xuyên

*"Con chim sẻ để cột đình
Bao nhiêu lá rụng thương mình bấy nhiêu"*
Mẹ ru theo giọng chiều chiều
Àu ơ chim vịt - chắt chiu cỗi lòng!
Em ngồi giặt áo bờ sông
Vẳng nghe tiếng mẹ mà lòng xuyên xao
Dẫu rằng mình chẳng quen nhau
Biết đâu mai một chung cau, chung trầu!

Em ngồi nhại mẹ, ru... "âu"
Nghe trong tim chút rạt rào, băng khuâng...

LÊ THỊ MINH TRANG

(trích trang 109 - Giai phẩm PHAN THANH GIẢN & ĐOÀN THỊ ĐIỂM tại Houston - Texas - Hoa Kỳ,
thực hiện số đầu tiên mùa hè 1996)